

BRASSÓ.

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

Az E. M. K. E. brassómezei választmányának és a Brassói Magyar Polgári Körnek hivatalos közlönye.

Hirdetések felvételének a kiad-

Hirdetések díja:

4 hasznos gúsmunka vagy annak helye, 4 Kr. Magyar és többeszer hirdetéseknek kedvezmény. Minden egyes hirdetés első sora meg 100 Kr. költségű hirdetés.

Hirdetési időtartama 10 Kr. Hirdetési és Hirdetési díjat első évfolyam.

Dörmentlen levelek el nem fogadtatnak.

Előfizetési árak:

Helyben házhoz borítva, vagy
váltó postán küldve:
Egyes évre . . . 7 frt — kr
Félévre . . . 3 50 —
Három hónapra . . . 2 50 —
Földhöz egy évre 20 frank.

Egyes szám ára 4 Kr. a kapható a kiadványtalan és a Gross Gustav boltokból kapható.

Megjelenik hetenkint háromszor: kedden, csütörtökön és szombaton.

Szerkesztési iroda

Brassó, Kolozsvár-utca 26. szám alatt.
háza a lap szerkesztését illető közlemények intézésére.

A szerkesztést töltés:

F E J E R V I L M O S.

Ésírások vissza nem adának.

A lap kiadó-hivatala:

Brassó, Kolozsvár-utca 26. sz. a.
Ide küldendők az előfizetési pénzek és hirdetések díjai.

Felhívás előfizetésre.

Közeledvén az új évfolyad, megújítjuk előfizetési felhívásunkat, s kérjük t. olvasónk szíves pártolását.

Lapunk Brassómezei és a szomszéd-megyeinek a szabadelvi politikai és magyar társadalmi közművelődési életben hangoztató közvéleményét, ezt mindenki érzi.

Mi érdekeinket egyetlen központi és vidéki lap sem képviselheti úgy, mint egy helybeli lap. Ezt sem szükséges bizonygatnunk.

A „Brassó” nékai társadalmi életünkben nem mutathatunk fel annyit szép eredményt, a szabadelvi párt elveit valljuk és terjesztjük ezután is, észián, nyíltan mindenki szemben.

Kíváló figyelmet fordítunk a vidék és romániai magyarországi társadalmi érdekeire is.

Gondoskodunk arról is, hogy a megyékben lévő szász és román ajkú közönségből is gyorsan tudósítsanak az azokban előforduló fontosabb eseményekről.

„Román dolgok” at ezután is fogunk adni lehetőséget minden származ. Pártunk és a magyarországi érdekeit egy pillanatra sem felejtjük.

Végül megjegyezzük, hogy nekünk támogatás, egyetértésre van szükségünk, hogy céljainkat úgy politikai, mint társadalmi és közművelődési téren megvalósíthassuk. Szoros összefogásunkkal szerelhetjük meg ennek útjára is városunk

és megyénk más ajkú honpolgárainak tisztelét.

Az előfizetések lapunk honlókán olvashatók.

Brassó, 1892. szeptember 24.

A SZERKESZTŐSÉG.

Ünnep után.

A brassói magyarországi intéző bizottság f. hó 18-án mutatta be magát először a közönségnek.

A Kossuth-ünnepély sikerült azonban nem egészen az ő tevékenységének eredménye. A jellegű napszóra volt, az ünnepeit lelkészre nem egyezma elég lett volna, a magyarországi egy zászoló alá gyűjteni s egy érdekesen egyesíteni.

De a 30-as intéző bizottság helyes működésének elismerésére azt a ténny vonatkoztatjuk, hogy a közönség és rokonszenv a polgárság részéről nagy, az intézőmenny iránt ózintán és melegen nyilvánult. Ez mindenestére jele annak, hogy az intéző bizottság ismert és feltárolta éve, mint az intéző tagok magának is napszereket.

Habár a magyar intelligencia és vagyon a bizottság kereténél mindig eléggé terjedelmessé képzelve, — maga az érdeklődősség annyira szorosa a brassói társadalom és az intéző bizottság törekvése között, hogy az egyes személyek szerepét és egyenlőségét bátran eltekintethetünk. Annyi bizonyos, hogy egyen-egyenként tevékenyek és önzetlennek.

Biztosítja tevékenységük szabadságát állásuk függetlenségére.

De így önállóságra nem is lesz föltötte szükség. A múlt által szabott után haladva, új politikai nézetek nem merülhetnek fel; csupán társadalmi aktióra fog az egész tevékenység szorúlni.

Egyetlen és magánéleti felvirágzása lend a végéig, melynek előrefele közgazdasági és irodalmi eszközök által biztosítható.

Csak ilyenformán érhető el a köztisztélet, melyet Brassó városi falán belül és kívül a magyarországi magának kívívni óhajt.

Csak tisztelretelről állásunk lesz képes a más ajkú testvéreink bizalmát megnyerni az érdeklődősségre. Az intéző bizottság feladata, a kormányradat úgy kezelni, hogy békés után haladva, a magyar polgárok az anyagi és erkölcsi jólét révére jutassanak.

Itt tehát az ideje, hogy megmutassuk, miszerint nemcsak szavak, hanem tettek is embergyűlést helyetnek.

A kolera.

Óriási pántk fogta el a Budapesti főváros közönségét, mert a Pest Napló szerint, 20-iki évi számban azt állította, hogy egy munkás a Dunaparton koleraanyagot tettekt között mulott ki és dr. Petri a bakteriológus intézet igazgatója a beteg ürülékében kolera baktériumait talált.

Edyárdi város is nagy riadalom keltetett, ebből, mert az Edyárdi uszagonapyon lapjában Budapestben fordított sirgony alapján közölte, hogy a város magyarai már házak fővárosába érkeztek el.

És mi — a kit soha nem pihentünk, a kit folyton vírázgatni akarának (hosszasan ezt mindennapos kifejezéséről) — mi tudnánk oly tetszető ötletet találni?

Kegyetlenség a fejem bolygott, hogy még meleg fejszévre van szükségem és én is érezem magam azt hisz szellegzőnek hatását, érezem annak ugyan lehet, de csak egy, hogy mi kellően meleg kénytelen borítja be.

Látja aszonyom! — azért banya, ezért olyan lehetetlen nekem a város szímben haladt megapadástól borulni, ezért oly külön helyzet előttem, ha kegyel velem lévőn hitegesgőrt panaszokból.

Azt mondhatja, igaz a tavasz a létező, a jövőnek adata, de mi, a kit tavaszunkon is csak a jelennek élünk a nélkül, hogy várak volna az őst, midőn tavaszunk eredményét beszélhetjük, jogastru vagyunk mindaddig, míg mindennak mi a jelennek élünk. Erre is igyekezzünk feladni feladatunk.

Igaz a jelennek élni feladatunk! — Jól tudjuk, igaz a jövő, a jelen és a mi meg van. Mi élünk annak mi lehetett, a való tört, élünk azért, a mi akkor jelenünk szerint lehetséges tört.

De őpen ez magyarországi meg, hogy mi való a tavaszunk és a jelen az akkori való tört a nem a jövőre szóló annak vége is lett.

Vége lett meg lehetett szászok gyűződe, hogy ezt a jelenet most is szívesen vendém el.

De hát má már a rózsák sem képesek újra virágozni, vagy grönge, halvány virágok

Azonban dr. Petrik megengedte a közönségnek, kijelentve, hogy csak kolera nesz-trasz forgat meg és nem az árszai.

A közönség azonban mindentűt igazgatásig van, mert a förtöztetett több kolera nesz-trasz ezt fordult elő.

Azonban, ha nem is volt való a hír, mégis tanúság szolgálhat arra, hogy ha legszigorúbb ellenőrzés ki nem tejtetik csak napok kérdése lehet, hogy hoznánk a elérkezett a szörnyű fekete halál.

Külföldi kórárt tudósítások szerint Hamburgban meg egyre dühög a járvány és a némileg csökkent betegségek most újra felzárkóznak.

Berlinben is folyton tart, bár nem őlt nagyobb mértékkel az eddigig.

Több nagyobb falu németországi városban szintén van.

Krakóban, és általában Németországban sem őltött nagyobb mértékkel.

A lapok mindenfelé a koleraórái írnak. Tanúsított és figyelemfelkeltő ösztönzések az olvasó közönségnek. Egész sereg reklam indult meg a koleraórák szerék mellett.

Természetesen nem hiányának a való és nem való hirdetések felsorolása, melyek mind a koleraórák kapcsolatosak.

Igy pl. egyik közönség ráfogják, hogy körörlőzők a falut, másiktá, hogy a falakat megsejtelik, hogy a kolera oda ragadjon. Harmadiktá azt fogják, hogy számára őlteti az előjárásig, nem azért, hogy óvó-sabb legyen, hanem mert akkor nem fogja élni a betegsége.

Csak Brassóba nem fogtak semmit. Itt pedig nagy óltatásokkal voltak.

Azon utcákban, hol kanális síncsen, az árokban folyó pocsolyát az utcaszépről ki-

hoznak létre — hogyan, hogyan fakasztunk mi nek mi most virágok van a mi helyzetünkben. Lehetetlen aszonyom, mindenkori le-

Hallom már elvettetésed, hogy ez csak hisz menegedőzöl!

Oh aszonyom ne könyörösztem arra, hogy ép kegyel tiszken hitvározzunk.

Tudja, hiszen kegyel látja, beszélte, hogy a rózsák már többé oly árság nem viratnak. Látja, hogy a város leveleiből nem csakunkat pótlót, a lehetetlenül kúndán képlegének a abban megapadástól csakis egyetlen rigasztuk. Ezt felelek szívesenahyá sorára.

Híve
Burenzsi Szászok.

Két koplalt napom.

Irs: Keresztény Sándor.

A háziasszonyom, kioldi konst és szál-lalban voltam, egésze perepütyögőti kiment egy közeli falura valamikor reggelre, — engem pedig a koplalt napom egy ság 12 óráig szolgáltáláson a házi, hogy két napig még őt őltén vartalak, hogy megapadást falmak — hát főztem, szászok magunknak a mi van a ház körül.

Emelköztem, midőn az iskolából hazérkeztem a leányka síncs előtt! Csak arra vagyok én kíváncsi, hogy mit fogok de ma elődelni, — már 1 óra is elmúlt, és az Rouska szék síncs. Az őrdög vinné el, hol tud oly

TÁRSZAZ.

Száraz levelek.

— Öst-föld —

A „Brassó” eredeti társzáz. —

Aszonyom! . . . szeptember vége.

Ubbi elválasztó alkalmával épen arról beszélgetünk, hogy a rózsái már nem hajt-nak többé szára, s a mégis fakadó bimbók olyan fondorlatú, illatosságok.

Kegyetlenség én hoztam — pedig hát egyetl nemélők a virágokat, — hogy én kegyel szímben oly hídig vagyok a azok és énde akarok, az az előzőkénél, mint igény-telenségem szemben tanúsít részéről, nem nyerne víziszórtat.

Aszonyom! — beszéljünk nyíltan és őszintén.

Nem akarom a rózsáimhoz hasonlítani kegyel, bár bizalmas viszonyom melyről vagyok megengedve, hogy még a hasonlatot is tegyem a nélkül, hogy gorbomba vagy udvariatlan nem érdekelne.

Tegyük töl tehát, hogy én kegyelnek némi maliciával (túlá pedig, hogy ilyen nem ismerők) éltem akkor, midőn leveleire egy levelek, hogy — bár egyetl nemélők azt, miként erőlködnek rózsáit, hogy az őst nap-nyírótt virágot hajtának, — még sem sikerült nekik és én kegyel ezt tudva, mégis be-velelt kézt engem!

Ha tehát föltéve, hogy e feleletem ma-

lieria volna — közönségem meggyarozni. E meggyarozt aszonyom fölvetése volna, ha kegyel az életet úgy fogni fog, a mint van a maga létezésében; vagy ha a tavasz semcsak arra való, hogy virágokat, hogy illatát adjon nekünk s az őst arra, hogy gyönyörköd-jünk melán a hattyúsó természetén.

Tavaszról ideje nemcsak az illatnak, de a színeknek, a létező kezdete is van! Ős-ker a tavasz és énnyé eredménytől letérlni, azt hasznosítani a feladat.

És most azt akarja, hogy én csak az életet, érzemem, csak ragyogást lássak, csak fagyosnapra. Érzem a kegyel közönségem meg akkor is, midőn a lankásan szelágitára a lebonyolító napsgazt nem képes ideges testem a lezavali képed ugyan még fehéres tiszta kőd miatt álmogtatni. Azt hiszi, hogy én még az utánaok fog, zárógate utánaok guruló leveleket úgy tekintem, mint színek és nem tudom, hogy azok a mi tavaszunknak zörgő színeinek?

De hát énde Istennem, kegyelnek nemcsak phantáziája van! — Kegyel is bír reflexiókkal, kegyel is szemléli. De hát ha úgy hiszi, hogy az őrdön is előjárásigot a tavasz, — akkor ne szemléli a rózsáit. Ha úgy hiszi, hogy a rózsák nem képesek közelebb virágozni, akkor — hogyan képleit, hogy mi kit tavasz egész gondolatban, csak szál-álatt, mert akasztó átléteket?

Pedig a rózsáknak sok élete van. Az minden éven újra kezd elvirágozni, új erővel virágoz, élvezi a napot és ha illatoztató pilótát nyír telén.

513 (4-5)

Prospektusok kívánságra ingyen és bérmentre küldetnek. 495 (7—20)

k. u. k. österr. u. kön. rumän. Hoflieferant.
Kreisapotheker, Korneuburg bei Wien.

Dr Willemmer H.,
Landshut 93. körzeti főváros ügyvéze.

Központi iroda; **BUDAPEST, VI., Kulső váci-ut 23. szám.**

irt, kitüntetést nyert füzet. 60 krnyi levélbélyeg beküldése ellenében a füzet megkapható
(173) 44—52 Czim: **Eduard Bendt, Braunschweig**